

ŠOTEK

ZŠ Proseč

Informace z ředitelny.

1. Upřímně blahopřeji Kristýnce Svítlové ze 6.B a Vaškovi Puldovi z 9.B k pěknému výsledku v okresním kole zeměpisné olympiády. Vybojovali čtvrtá místa. Poděkování patří i učitelům, kteří je na soutěž připravovali –paní učitelce Dostálové a paní učitelce Novákové.
2. Mrzí mě, že všichni občané Proseče ihned vědí, co měli naši žáci ve školní jídelně na přilepšenou po obědě. Není to těžké zjistit, protože slupkami od banánů, mandarinek, pomerančů a papírky od dezertů jsou lemovány všechny cesty vedoucí ze školy. Je to opravdu nutné? Copak je tak těžké dojít ke koši a odpadky vyhodit tam? Snažte se udržovat pořádek a připomeňte to i těm, kteří nepořádek dělají!!! Přece všichni chceme, aby okolí školy bylo čisté.
3. Velkou radost nám udělaly pěvecké sbory Prosečánek a Žlutásci. Na krajských přehlídkách pěveckých sborů získaly stříbrné pásmo. Poděkování za vzornou reprezentaci školy si zaslouží všichni zpěváčci a také paní učitelka Smělá a paní učitelka Tomášková za perfektní přípravu sborů na soutěž.
4. V současné době naši žáci se svými učiteli pracují na dvou rozsáhlejších projektech. Paní učitelka Nováková připravuje dramaturgii pohádky Satánek, která vznikla společným úsilím našich žáků a dětí z polské školy v Nowém Tomyšlu. Formou skládkového psaní vznikla pohádka, ze které děti vytvořily scénář, momentálně vyrábějí kostýmy a kulisy a hru nacvičují. Premiéru by měla mít v květnu a herci ji předvedou našim kamarádům, kteří z Polska přijedou na výměnný pobyt.
5. Druhým velkým projektem je projekt s názvem Myšlenkový odkaz velkého Evropana Karla Čapka v souvislostech dnešní EU, který je součástí kampaně Evropa mladými očima. Ministerstvo školství jej vyhlásilo na počest našeho předsednictví Radě EU. V projektu jsou zapojeni žáci 8. tříd, kteří jsou rozděleni do 5 pracovních skupin a zpracovávají témata, která se týkají historie EU, života, díla a cest Karla Čapka a zemí dnešní EU. Na veřejnou prezentaci vytvořených materiálů a zjištěných faktů se můžeme těšit na konci června.
6. Naše škola je organizátorem celostátní literární soutěže Malá Proseč Terézy Novákové. V letošním roce se přihlásilo do soutěže 45 škol a celkem jsme obdrželi 101 prací od 86 autorů. Na závěrečné vyhodnocení se můžete přijít podívat v sobotu 23. května do prosečské sokolovny.

Mgr. Jarmila Broulíková

Den Země v Proseči

Dne 22. dubna se jako tradičně uskutečnil Den Země v Proseči.

Co to vlastně je Den Země? Je to světový svátek životního prostředí.

I my, žáci ZŠ Proseč, jsme si připravili dárek – úklid v Proseči a okolí.

Žáci 9. ročníku připravili anketu ke Dni Země, kterou předložili prosečským občanům.

Ankety se zúčastnilo 70 respondentů, kteří odpovídali na zadané otázky:

1. Slyšeli jste někdy o Dni Země??
2. Který den byl vyhlášen Dnem Země??
3. Víte, co tento den znamená??
4. Třídíte doma odpad??
5. Víte, co je to recyklace??
6. Myslíte si, že je v Proseči dostatek nádob na třídění odpadu??
7. Kde je nejbližší nádoba na odpad??
8. Dokázal byste napomenout známého (sousedu) o špatném třídění odpadu?? (černá skládka apod.)
9. Kam vyhodíte:
 - a) Rozbitý elektrospotřebič (mobil, fén, žehlička...)
 - b) Rozbité zrcadlo
 - c) Linoleum
 - d) Polystyren
 - e) Gumu, molitan
 - f) Porcelán
 - g) Bio odpad
10. Čím jste vy sám osobně přispěl k zlepšení životního prostředí??

Vyhodnocení ankety:

1. O Dni Země vědělo:	ANO 55	NE 7
NEVÍM 8		
2. Který den byl vyhlášen Dnem Země:	ANO 38	NE 32
3. Víte, co tento den znamená:	ANO 36	NE 34
4. Třídíte doma odpad:	ANO 68	NE 2
5. Víte, co je to recyklace:	ANO 68	NE 2
6. Myslíte si, že je v Proseči dostatek nádob na třídění odpadu:	ANO 35	NE 32
NEVÍM 3		
7. Kde je nejbližší nádoba na odpad:	VÍM 67	NEVÍM 3
8. Dokázali byste napomenout známého:	ANO 56	NE 11
		NEVÍM 3
9. Kam vyhodíte:		

a) rozbitý elektrospotřebič	VĚDĚLO 57	NEVĚDĚLO 13
b) rozbité sklo	VĚDĚLO 15	NEVĚDĚLO 55
c) linoleum	VĚDĚLO 30	NEVĚDĚLO 40
d) polystyren	VĚDĚLO 44	NEVĚDĚLO 26
e) gumu, molitan	VĚDĚLO 25	NEVĚDĚLO 45
f) porcelán	VĚDĚLO 17	NEVĚDĚLO 53
g) bio odpad	VĚDĚLO 38	NEVĚDĚLO 32
10. Čím jste vy sám konkrétně přispěl k zlepšení životního prostředí:		
TRÍDÍM ODPAD	26	
NIČÍM	14	
CHODÍM PĚŠKY	4	

Další odpovědi: sázím stromky, nepálím listí, neničím životní prostředí, uklízím okolí svého bydliště

A jaký z toho máme pocit?

Dobrá, pouze nás některé odpovědi překvapily.

Např. *Recyklace je něco jako Adam a Eva, když souložili.*

Bio odpad dáváme pod most.

Spousta lidí vůbec netřídí odpad, neví jak odpad třídít.

Děkujeme všem prosečským občanům za ochotu a vstřícnost.

Žáci 9. ročníků.

Čarodějnice

Ve čtvrtek 30.4. jsme i v naší škole oslavili svátek čarodějnic. Každou třídu navštívily krasavice z čarodějnického rodu. Všichni žáci si mohli zvolit tu nejkrásnější Miss čarodějnice, tady vám nabízíme jejich přehlídku. No uznejte nejsou nádherné?

Čarodějnická fotografka

Saxana Kouřilová

Joargina Svízelová

Čarodějnická moderátorka

Dragónie Hubatá

Kuliandra Čičorka

Pepina z lesů na Jonášáku

Halabela Hipísová

A která z nich vyhrála?

2.vícemiss - Pepina z lesů na Jonášáku

1.vícemiss - Halabala Hipísová

Miss Čarodějnice – Saxana Kouřilová

Učebna v přírodě

Ve čtvrtek 30.4. jsme slavnostně otevřeli učebnu v přírodě. K slavnostní atmosféře přispěl i Prosečánek se svým pěveckým vystoupením. Postavení této učebny podpořilo Ministerstvo školství a tělovýchovy. Za zdárné dokončení děkujeme také sponzorům, kterými jsou Dlažba s.r.o. Vysoké Mýto a Granita s.r.o. Skuteč.

Výsledky biologické olympiády

Žákyně se zúčastnily okresního kola biologické olympiády. Vedly si výborně! Simona Rychová se umístila na 8. místě, Barbora Makešová na 6. místě a skvělou čtvrtou příčku obsadila Míša Ondráčková. Nutno dodat, že do 8. místa se umístili pouze žáci gymnázií a ZŠ Proseč !

Blahopřejeme !

2. etapa projektu 8.tříd o Karlu Čapkově

Ve středu 29. dubna 2009 pokračovali žáci 8. ročníku naší školy 2. etapou projektu EMO na počest předsednictví ČR Radě EU, který nese název "Myšlenkový odkaz velkého Evropana Karla Čapka v souvislostech dnešní EU" a jenž je realizován za finanční spoluúčasti MŠMT ČR. Tentokrát se chlapci a děvčata z 8. ročníku vydali podstatně dále, a to až do Staré Hutě u Příbrami. Zde na místě zvaném Strž navštívili Památník Karla Čapka. Poutavý výklad průvodkyně všechny přítomné velice zaujal, a proto si z této exkurze odváželi nejen množství nových informací o životě a díle Karla Čapka, ale i o jeho soukromí, přátelích a blízcích. Takto získané informace budou žáci opět zařazovat do rozpracovaných materiálů -- výukových plakátů, nástěnek a powerpointových prezentací. Na zpáteční cestě si všichni ještě stačili prohlédnout Památník Vojna v Lešetovicích, který jim přiblížil prostředí nejprve vojenského zajateckého tábora po 2. světové válce a později byl využíván jako komunistické vězení, kudy prošly v padesátých letech stovky politických vězňů.

Malá Proseč Terézy Novákové 2009

Naše škola pořádá v letošním školním roce již VIII. ročník celostátní soutěže v literárním projevu dětí Malá Proseč Terézy Novákové, která je určena mladým autorům ze základních škol a odpovídajících ročníků gymnázií. Letos jsme obdrželi rekordní počet 101 básnických i prozaických děl od 86 autorů z 45 škol z celé republiky. Nezávislá odborná porota složená z učitelů českého jazyka okresu Chrudim vybrala ty nejzajímavější příspěvky a jejich autory jsme pozvali k nám do Proseče. Slavnostní vyhlášení výsledků soutěže spojené s přednesem ukázek a předáním ocenění proběhne v sobotu 23.5. 2009 od 13,30 hod. v prosečské sokolovně a poté budou výsledky zveřejněny i na stránkách školy.

Všichni jsou zváni!

SLAVÍK V PARDUBICÍCH

Dne 25. března tedy jeli naši spolužáci a někteří bývalí žáci naší základní školy do Pardubic na pěveckou soutěž o Bílého havrana ve zpěvu anglických písní, proto jsme se museli hodně brzo učit text a výslovnost.

Jsme na náměstí a přijíždí autobus, začíná tréma, ale museli jsme se držet. Už jsme v Pardubicích na hlavním nádraží. Tréma je čím dál tím větší. Jdeme nezapsat do seznamu účastníků, a poté jdeme do divadla. Jako první jde na řadu 1. kategorie, ve které zpívají děti do 15 let. Ve 2. kategorie jsou děti nad 15 let a v 3. kategorie jsou pěvecké skupiny, dua. Celkem nás tam jelo 9 zpívajících. Na krásném 2.místě se umístila Pavla Šenkýřová. Když jsme všichni dozpívali, měli jsme rozchod. A po rozchodu nás už jen čekal odjezd domů..

R. Pospíšilová

Nebezpečný výlet IV

část čtvrtá-Německo

Kikin utíkal až na naší mýtinu. Holky už tam byly. Řekl jim, co se stalo. Potom se posadili do trávy a začali přemýšlet, co dál. Kikin řekl, že půjde na průzkum. Holky ale chtěly jít s ním, a tak je Kikin vzal s sebou. Došli až k průzkumnému stromu a posadili se na něj. Překvapením vyjekli. Na zemi jsem seděl já a Matěj. Kikin s holkami slezli a šli za nimi. Rozvázali nás a já jsem jim řekl, co se stalo: „Odjeli!“ řekl jsem „a Matěje vzali s sebou!“ dokončil jsem to. Když odjížděli, Matěj hodil na zem papírek. „Tamhle leží,“ řekl jsem a ukázal k boudě. Kikin rozvázal Matěje a rozběhli jsme se na to místo. Nebyl to papírek, ale byl to kousek kapesníku. Bylo na něm cosi napsáno něčím odporným. Po půl hodině usilovného luštění jsem na to přišel. Píše: „Někam mě vezou. Budu házet na zem kusy kapesníku, abyste nás mohli stopovat M.“ „Rychle do tábora!“ zavelel jsem. Za půl hodiny jsme měli sbaleno. Potom jsme šli do vesnice, abychom vyřešili, jak se dostaneme za Matějem. Měli jsme štěstí, protože právě k vesnické hospodě přijížděla rodinka na kolech. Bylo jich pět. Kola opřeli o plot a vešli do hospody. „To je naše šance“, řekl Kikin. „Snad nechceš...“, namítla Petra. „Má pravd,“ přerušil jsem ji. „Jedem!“ Nasedli jsme na kola a vyrazili jsme k lesu. Za pár minut jsme byli u boudy. Vyrazili jsme po prašné cestě, na které jsme našli kousek kapesníku. Asi po deseti minutách jízdy jsme dorazili na rozcestí. Na silnici, která vedla napravo byl kousek kapesníku, a tak jsme vyrazili tamtudy. Tímto způsobem jsme cestovali až do večera. Okolo šesté hodiny večerní jsme zastavili u lesa. Vjeli jsme do něj. Asi po padesáti metrech jsme zastavili, rozbalili stan, navečeřeli se a šli spát. O půl páté nás Kikin vzbudil a řekl, že musíme vyrazit. Okolo deváté hodiny dopolední jsme dorazili na cvičné letiště. Na zemi ležel kousek kapesníku. Bylo na něm, tentokrát již tužkou napsáno: bílé letadlo, 10:00, 17.7 a Německo. „Je to v háji!“ řekl Lukáš. Asi po půl hodině ticha jsem řekl: „Není! Podívej se k hangáru A.“ U hangáru A ležel ohromný balík s nápisem: Německo, 17.7, 10:00, bílý Boeing 717. „Pojďme na to“ řekl Kikin, načež jsme si vlezli do balíku.

Pokračování příště...

Nebezpečný výlet V

část pátá-Bílý Boeing 717

V balíku byli nějaké pytle, a protože se tam nevešli, museli jsme je vyházet. Potom jsme se všichni nasoukali dovnitř. Bylo tam dusno a málo prostoru, ale věděli jsme, že to děláme pro přítele, a tak jsme si nestěžovali. Asi po půlhodině jsme slyšeli ony hlasy. Teď už jsme věděli, že mluví německy. Potom někdo prošel okolo naší bedny. My jsme ani nedýchali a doufali jsme, že se do bedny nebude dívat. Naštěstí se nepodíval. Potom jsme se rozjeli. Zprvu pomale, ale potom letadlo jelo nejméně 100 km/h. A pak jsme se vznesli. Byl to krásný pocit. Asi půl hodiny jsme mlčky seděli a vychutnávali si ten pocit. Potom jsme uslyšeli, jak někdo chodí okolo bedny. Naneštěstí si Kikin kýchl. Chlap okamžitě zbystril, a pak se ozval divný zvuk. Kikin, vášnivý milovník zbraní prohlásil: „Desert Eagle s ráží 357 Magnum, alias příruční dělo. Jedna rána a „Au!“ „Naše jediná šance,“ šeptal jsem, „je vyklopit víko bedny tak, aby ho to trefilo do hlavy!“ „Vidím ho. Je k nám otočen zády. Teď nebo nikdy!“ zařval Kikin, načež jsme vši silou odklopili víko bedny. Pán to dostal do hlavy a omdlel. Petra chtěla zajásat, ale Kikin ji okřikl: „Ještě nemáme vyhráno. Ty lidi jsou nejméně dva.“ Vtom jsme uslyšeli druhého pána, jak něco německy povídá. „Musíme se schovat,“ řekl Kikin a my jsme skočili za nejbližší bednu. Během chvilky u nás byl druhý muž. Jen co uviděl toho prvního na zemi s boulí na hlavě vytáhl druhou pistoli, stejnou jako ta první. Vtom se ozvala rána jako z děla. Všichni s výjimkou Kikina jsme skočili k zemi. Kikin totiž držel v ruce pistoli, kterou nepochybně vzal prvnímu pánovi. Trefil se přesně do pistole druhého pána, která teď již není použitelná. Druhý chlap dal ruce nad hlavu a my jsme s ním šli do kabiny. Ale tam byl již připravený třetí muž s namířenou pistolí. Všichni jsme si nadávali do blbů, že jsme měli tušit, že je tady třetí a podobně.

Pokračování příště...

Z našich prací

Koník Hvězdička

Kristýnka Žežulková, 2.tř.

Kristýna by si přála koníka Hvězdu. Jednou ho však dostala. „Hurá, hurá! Děkuji.“ Jednou jeli na vyjížďku. A Hvězda se ztratila. Kristýnka volala: „Hvězdo, Hvězdo!“
S pláčem se vracela domů.
„Mami, tati, Hvězda se ztratila.“
Ale maminka s tatínkem jí řekli: „Pojď s námi.“
Kristýnka radostí vykřikla: „HVĚZDO!!!“

O lesních zvířátkách

Kristýnka Žežulková, 2.tř.

Jednou byla jedna chaloupka. A v ní bydlela zvířátka z lesa, žabka Katka, srna Líza, zajíc Emil atd.
Zajíc Emil řekl: „Nepůjdeme na procházku?“
„Ano!“ zvolala zvířátka. A po cestě potkali ztracenou kočičku.
„Ahoj.“
„Ahoj, mňau. Jak se jmenujete, mňau? Odkud jste?“
„Jsme z lesa. Já jsem zajíc Emil, já srna Líza a já žabka Katka.“
„Mňau, a já jsem Matýsek.“
„Tak pojď s námi.“
„A kde bydlíš?“ zeptal se zajíc.
„Já? Táhle. Děkuji vám.“
„MŇAU!“

O včeličce, která zaspala

Kristýnka Žežulková, 2.tř.

Byla jedna holčička a ta jednou uviděla úl. Vyletěla první, druhá, třetí, čtvrtá včelka a nakonec všechny. Kromě jedné.
„Jé to je nadělení! Jedna kytička umřel!“
Holčička nevěděla, co má dělat.
Tak zkusila zavolat: „Včelko!!!!“
Fungovalo to!
Včelka vyletěla a řekla: „Děkuji za to, že jsi mě probudila. Děkuji. Aspoň přežijou kytičky.“
„DĚĚKÚÚJÍÍ!!!“

Mince

Marek Rejent, 6.A

Tento příběh začíná v jedné Africké republice. Vládce země měl účet s dvaceti osmi miliony rupií. Byl ale velice upovídaný a bál se, aby číslo účtu někomu neřekl. Proto dal vyrobit mince a na tu dal vyrazit číslo účtu.

A tady začíná náš příběh. Pod rukou řemeslníků byla stvořena mince. Ta putovala od panovníka k panovníkovi až k Ródovi, prasynovci našeho vládce. Jednou jel na sváteční průvod městem. Náhodou tam byla paní učitelka Zvárová a stála u silnice a mávala průvodu. Vše bylo v pořádku, dokud to nezačalo. Ohromné zemětřesení, které uprostřed silnice vytvořilo hlubokou díru. Celý průvod padal do hlubin. Jen vládce Ród se zachytil za výčnělek. Paní učitelka se vrhla k propasti a podala Ródovi ruku, vrazil ji do ruky minci. Protože déle už se neudržel, spadl do hlubin. A tak paní učitelce zůstala mince nesmírné hodnoty. Ona to netušila, a tak je teď mince v její krabičce zapomenutá a smutná.

Dinosaurus

Michal Vopařil, 6.A

Ahoj! Já si už moc nepamatuji, ale budu vám vypravovat, jak jsem se dostal na fotku k paní učitelce.

Co si pamatuji byl jsem obyčejná hlína. Hlína, které si nikdo nevšímal. Jednoho krásného dne ale přišel moc hodný pán a odnesl mě k sobě domů. Doma mě položil na stůl a sedl si k televizi. Další den si mě odnesl do nějaké dílny a tam se mnou něco dělal. Ležel jsem tam asi dva týdny. Dva dlouhé týdny. Po dvou týdnech si mě pán zabalil do nějakého pytlíku a odnesl mě do auta. Po hodině cesty mě přeložili do lodě a odvezli mě sem do Česka. Když jsme dojeli, hned mě vyložili a odvezli do keramické dílny. V té dílně mě nějaká paní vzala do ruky a něco se mnou dělala. Po chvíli jsem byl nějaké troubě a začalo být hrozné teplo. Asi po deseti hodinách jsem ztvrdnul a zůstal jsem v takové pozici, že jsem měl vykulené oči a vyplázlý jazyk. Pak mě nějaká paní vyfotila, dala další paní i se mnou. Ta druhá paní jí dala nějaká kolečka a odvezla si mě. Když jsem se ráno probudil, tak mě nějaká holčička odvezla do školy a dala mě nějakému pánovi a mojí fotku nějaké paní.

Red' už nežiju, ležím na skládce a už je tu jen moje fotka.

Výstava Tutanchamon

12.3.2009 se zájemci vydali s paní učitelkou Sudkovou a paní ředitelkou do Brna na výstavu Tutanchamon. Ráno v 8 jsme vyrazili od druhého stupně. Asi kolem desáté hodiny jsme dorazili do Brna. Prohlédli jsme si pár ukázek z filmů a potom také posmrtnou masku tutanchamona atd..... Cestou zpět jsme navštívili zámek Lysice a ve čtyři hodiny jsme dorazili domů.

Nikola Loskotová

ŽERTÍKOVA RUBRIKA

Ahoj čtenáři, mám pro vás další povedený fórek. Budete potřebovat balíček karet a kamaráda.

Naučte se s ním toto

ESO	-ŘEKNI MI
DVOJKA	-MŮŽEŠ MI ŘÍCT?
TROJKA	-ŘEKNEŠ MI ?
ČTYŘKA	-PROSÍM, ŘEKNEŠ MI ?
PĚTKA	-DOKÁŽEŠ MI ŘÍCT?
ŠESTKA	-URČI
SEDMIČKA	-MŮŽEŠ URČIT?
OSMIČKA	-URČÍŠ?
DEVÍTKA	-PROSÍM URČI
DESÍTKA	-DOKÁŽEŠ URČIT?
KLUK	-SOUSTŘEĎ SE A ŘEKNI MI
DÁMA	-PROSÍM, SOUSTŘEĎ SE A ŘEKNI MI
KRÁL	-SOUSTŘEĎ SE A ZKUS URČIT
TREFY	-VYBRANOU KARTU
PIKY	-ZÁHADNOU KARTU
SRDCE	-KARTU, KTEROU MÁM V RUCE
KÁRY	-ZVOLENOU KARTU

Toto se naučte zpaměti. Poté si zavažte oči a váš kamarád vybídne obecnstvo, aby vybralo z balíčku kartu. Podle toho, jak vám to kamarád řekne poznáte, jakou kartu myslí. Příklad- obecnstvo vytáhne pikovou devítku. Kamarád řekne: „Prosím urči záhadnou kartu.“ A vy podle toho, jak to řekne poznáte o jakou kartu jde. DEVÍTKA - PROSÍM URČI + PIKY- ZÁHADNOU KARTU.

TASENKA

1							↓	↓								
2																
3											H					
4																
5																
6							↓									
7																↓
8																
9											P					
10																
11											I					

1. Pták, který se staví hnízdo na komině?
2. školní předmět
3. zelená ozdoba
4. nejčerná knih
5. anglický pes
6. poslední jídlo
7. osacný strom
8. jarní oválky
9. zvíře, které se živí krmivem?
10. žlutý citrus
11. ovoce a ...

Karel Čapek

Narodil se v Malých Svatoňovicích, brzy se však s rodiči přestěhoval do Úpice. Studoval na gymnáziu v Hradci Králové, odkud musel (po odhalení jím organizovaného protirakouského spolku) přestoupit do Brna. Roku 1915 ukončil studium na filosofické fakultě UK v Praze, poté studoval filosofii v Berlíně a Paříži.

Pro svou nemoc nebyl odveden do armády a nemusel se účastnit bojů v první světové válce, přesto byl touto válkou velmi ovlivněn. Po ukončení studia krátce působil jako vychovatel v šlechtické rodině (v roce 1917 byl domácím učitelem Prokopa Lažanského na zámku v Chyši), brzy však přešel k novinářině. Jako vychovatel údajně působil pouze tři měsíce. Působil jako redaktor v několika časopisech: Národních listech (1917-1921), Nebojsa (1918-1920), Lidových novinách (od r. 1921).

V letech 1921-1923 byl dramaturgem Vinohradského divadla. V letech 1925-1933 byl předsedou Československého PEN klubu.

Ke konci života se oženil se svou dlouholetou přítelkyní Olgou Scheinpflugovou. Po Mnichovské dohodě a Benešově opuštění této země (1938) se stal terčem politických útoků - převážně od Čechů. Poslední tři roky svého života prožil ve Staré Huti u Dobříše. Dnes je zde jeho památník. Zemřel na zápal plic několik měsíců před plánovaným zatčením gestapem. Byl pohřben na vyšehradském hřbitově v Praze.

Fráňa Šrámek

(19. ledna 1877, Sobotka - 1. července 1952, Praha) byl český básník, spisovatel, dramatik a buřič.

Narodil se v Sobotce, roku 1885 se s rodiči přestěhoval do Písku, toto město si velmi oblíbil, odehrává se v něm velká část jeho divadelních her a románů. Za svých studentských let bydlel v domě U koulí čp. 31 nedaleko Putimské brány. V roce 1894 se odstěhoval do Roudnice nad Labem, kde získal maturitu.

V roce 1899 nastoupil na jednoroční vojenskou službu, která mu byla za trest o rok prodloužena. Zde se již projevily jeho antimilitaristické postoje. V září 1914 vážně onemocněl.

Po skončení vojenské služby začal studovat práva. Studia ukončil v roce 1903 a začal se věnovat literatuře.

Dostal se do Prahy, kde se připojil k časopisu *Nový kult*, jejíž vůdčí osobností byl S. K. Neumann. Redigoval časopis *Práce*. V roce 1905 byl dvakrát vězněn, za účast na demonstracích a pro antimilitaristickou báseň *Píšou mi psaní*.

Během první světové války narukoval na ruskou frontu. V září 1914 byl kvůli revmatismu v brněnské nemocnici, v červnu 1915 narukoval na frontu do Itálie a Rumunska.

Za druhé světové války na protest proti fašismu nevycházel z domu, tento protest byl často zveličován, ale nejednalo se o něco významného, protože to nikde neohlásil a o jeho protestu vědělo velmi málo lidí.

Roku 1946 se stal národním umělcem.

Makej jako Avril Lavigne!!

Sleduj, jak na sobě pracuje Avril, která se nám na koncertě v Praze předvedla v nejlepší formě!:

PLOCHÉ BŘICHO:

Vsadila na klasické sklapovačky, které dělala na balančním míči. Břišním svalům tak dává zabrat víc než při cvičení na zemi. Denně stihne tři série po dvaceti sklapovačkách!!

ŠTÍHLÝ PAS:

Jednoduchý trik - když doma trénuje hlasivky a dělá dechová cvičení, ztíží si to tím, že otáčí obruč kolem pasu. Snaží se ho udržet ve vzduchu 5 až 10 minut. Hula hula přináší ovoce!!

ZADNÍ PARTIE:

Nepoužívá výtah, do všech pater vybíhá po svých. Každý den navíc absolvuje sérií cviků, při kterých dělá podřepy ze stoje rozkročmo. Stejně jako u břišních partií třikrát po dvaceti opakováních. Zabírají i výpady vpřed a v bok.

DOBRÁ NÁLADA:

Avril tančí kdykoliv, kdekoliv. Protáhne celé tělo a ještě zažene depky. Dělej to taky!!

ČISTÁ PLEŤ:

„Hamburgery, hranolky a chipsy mě neberou, mám po nich vždycky problém s pletí. Raději si sama připravuji ovocné šejky-vitamínové bomby. Nebo zeleninové saláty. Zvykla jsem si taky jíst často ryby, kuřecí maso a sýry!“ říká úspěšná Avril.

Burešová Kačka
Sádecká Jířa

Závin z jogurtového těsta

Potřebujeme: 200g hladké mouky, 100g másla, 1 bílý jogurt, vlašské ořechy, jablka, cukr, skořici.

Z mouky, másla a jogurtu vypracujeme těsto, které necháme přes noc odpočinout. Z těsta vyválíme obdélník, který naplníme jablečnou směsí, zavineme a upečeme v předehřáté troubě.

Náplň: Nastrouháme jablka, osladíme, ochutíme skořicí, přidáme nasekané ořechy.

FK Mladá Boleslav

Jméno klubu	FK Mladá Boleslav
Přezdívka	Bolka
Založen	1902
Stadion	Městský stadion Mladá Boleslav
Kapacita	5 000
2007/08	7.místo

První klub, který vznikl v Mladé Boleslavi, byl v roce 1901 Studenstká XI. Ten se v roce 1906 přetvořil na SK Mladá Boleslav a o 4 roky později se stal základem Mladoboleslavského SK. 19. listopadu 1919 vznikl další klub Aston Villa Mladá Boleslav, jehož pokračovatelem je dnešní FK. Za první republiky se tak fanoušci dělili na příznivce Aston Villy a SK a mezi oběma mužstvy se odehrávala prestižní derby. V roce 1950 byl klub přejmenován na Spartak Mladá Boleslav, v roce 1955 Spartak postoupil do celostátní soutěže, což byla 2. liga, kde hrál s výjimkou roku 1959 až do roku 1965. Do druhé ligy se dostal už pod názvem TJ Auto Škoda Mladá Boleslav po přejmenování z předchozího roku ještě v roce 1967. Znovu se do druhé ligy vrátil v roce 1977 a vydržel tam až do roku 1993, kdy sestoupil do ČFL. Největším úspěchem té doby je účast ve finále Českého poháru v roce 1978, kde prohrál s Baníkem Ostrava 1:0. Po Sametové revoluci se klub nevyrovnal s novými podmínkami a po sestupu do ČFL v roce 1993 následoval v roce 1996 sestup až do divize. S příchodem nového manažera a trenéra se hned následující rok podařilo postoupit zpátky do ČFL a další rok rovnou zpátky do 2. ligy. V dalších letech vzrostla podpora města a firmy Škoda Auto. V roce 2004 pak přišel historický postup do první ligy. V prvním roce svého působení skončila Mladá Boleslav 14. a jen o 6 bodů unikla sestupu. V další sezóně, 2005/06, dosáhl klub díky lepším vzájemným zápasům se Slavií Praha překvapivého druhého místa. skupiny. V lize se ale Boleslavi v sezóně 2007/08 nedařilo a skončila až 7.

Redakční rada:

Loskotová Andrea, Loskotová Nikola, Pešek Petr, Pospíšilová Radmila, Rejent Marek, Bartáková Zuzana, Hrušková Eliška, Kůlová Miluše, Novotná Iveta, Pospíšilová Klára, Svítlová Kristýna, Sádecká Jitka, Severová Romana, Bikárová Simona, Novotná Dominika, Pecina Zdeněk, Tměj Jan, Tuch Farid, Burešová Kateřina

E-mail: prosec.sotek@centrum.cz

Příští číslo: uzávěrka 30.5. 2009

